

Szerkesztői iroda:

Kassa, főutca 64. sz. a.
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.

Kéziratok vissza nem
adatok.

Csak bérmentes leveleket
fogadjunk el.

Semmit sem közlünk, ha
nem tudjuk, kitől jön.

Megjelenik minden vasárnap.

SZINÉSZETI KÖZLÖNY

A vidéki színészet érdekeit képviselő hetilap.

A kassai színügyi választmány hivatalos közlönye.

Felölős szerkesztő: Báthory Románcsik Mihály.

Kiadóhivatal:

Kassa, főutca 64. sz.
hová az előfizetési díjak
küldendők.

Előfizetési feltételek:

hol-ben hához hordva, vagy
vidékre postán küldve

Egész évre... 6 frt — kr

3 frt — kr

1 frt 50 kr

1 frt — kr

1 frt 50 kr

nyit-tér soronként 15 kr. A
nyilttéri díjak előre fizetendők

Szinészet Közlöny

előfizetési ára: ápril--júniusra
1 frt 50 kr. ápril--májusra 1 frt.

Bizalomteljesen kérjük eddigi t. előfizetőin-
ket és a vidéki színészet összes tagjait, lapunk
szíves pártolására. Eddigi működésünk felment a
részletes ajánlás alól. A ki ismeri hétről-hétre
megjelenő számaink tartalmát, az nem fog
elfordulni tőlünk; a ki fáradságot vesz magának
az elolvasásra, az barátunk leendő. E kijelentésben
rejlők munkásságunk önérzete a multa és bees-
vágya a jövőre nézve.

Továbbra is azok maradunk, a kik
voltunk. Főtörekvésünk: oly gazdag, vál-
tozatos tartalmu és irodalmi szín-
vonalon álló lapot nyújtani, mely az igénye-
ket kielégítse. Célunk volt és lesz, hogy lapunk
a vidéki színészet tükré legyen, melyben feltalál-
ják mindazt, a mi a színészethetnek szüksége van.

Teljes erőnkől szótán is arra fogunk töre-
kedni, hogy a pártolásra minél érdemesebbé te-
gyük magunkat. — Az előfizetési pénzek mielőbbi
szíves beküldését tisztelettel kérjük.

Válasz

Zoltán Gyula urnak „Az igazság érdekében”
címmű cikkjére.

Ha Zoltán Gyula úr csak személyemet, és
nem egy hivatalos testület eljárását venné meg-
rovás alá — mit sem szólnék: mert köztudo-
másu dolog, hogy a közügyek élén álló emberek,
egyesek hiúságának megsértése által sokszor gy-
anusítottak; — de szólnom kell a közügy érde-
kében — nem Zoltán Gyula urnak, hanem vidéki
színésztársaimnak tájékoztatására.

Zoltán úr panaszkodik a „Szinészet Közlöny”
1882. márczius 12-iki számában, „hogy a közp.

igazgató tanács eddigi eljárásából beláthattuk,
hogy az nem a vidéki színészet emelésére, vagy
annak helyzete javítására, — de igen is annak
lerombolására törekszik; — panaszkodik, hogy
míg másoknak — szerinte, — érdemtelenekek
véleményezik a koncessziót — az övét megta-
gadták.”

Állítása igazolására felhozta: „hogy egy jó
barátja, ki szintén a közp. igazgató tanács tagja,
s kit fölkerít ügye igazolására — ha bár szerinte
erre semmi szükség sem volt — őt értesítette,
hogy bár teljesen fölszerelt, — egészen korrekt
folyamodványt nyújtott be, — nagy bámulatára
félre vetették; de én, — szól a központi igazgató
tanácsos, — nem szólalhattam fel egyedül. Ber-
esényi Béla is azért fordított hátát s vett bucsút
ezen uraktól, mert megunta hallgatni a sok jog-
talanságot, — hogy a központi igazgató tanács-
ban két ember visszhangja a többi; — telkellett
volna jönnöd, Felekivel kellene jó viszonyban len-
ned; — azonban vigasztalhat, hogy Miklóssy és
Hubay szintén nem kaptak koncessziót. — Elren-
dezzük mi a vidéki színészetet úgy kedves bará-
tom, hogy még nyoma sem maradjon. Tehát ebből
kitűnik, hogy gyermekmódra eljárszák velünk a
„haragszom rád”-ot stb.”

Ami aztán rólam emesél, arra csak annyiban
reflektálok, a mennyiben magam is az igaz-
gató tanács tagja vagyok.

Zoltán úr az igazság érdekében szólalt fel;
— lássuk, mennyiben van igazsága.

Zoltán urnak dalár-koncessziója volt, s ő
kijátsza a színészet szentesített szabályait, úgy
működött, mint akarmelyik jogosult színigazgató;
sőt hivatalos felhívásait is a „Szinészet Közlöny”-
ben mint színigazgató boesátotta ki.

A központi igazgató tanács jól tudta, hogy
nincs színigazgatói koncessziója, de nem szólalt
fel; hanem bezzeg felszóltak mások a vidékről!
Teljes szinlapokat küldöttek fel az igazgató ta-
nácsnak, sőt megkoronázásul még oly szinlapot is,
amelyben Orosházán társulatát székes-fehérvári
társulatnak nevezi.

Többszöri felszólítás után, hogy küldje be
szinigazgatói koncesszióját mindig kiterőleg felelt;
végre a sok eredménytelen felszólítás után, folya-
modtunk az illetékes felsőbb helyre, hogy konces-
zióját a hatóság útján rendelje be. — Megtörtént;
de horrendum dictu! — másolatban egy hamisi-
tott koncessziót küldött be. — Ennek nyomán
a vizsgálat ellene úgy, mint a helyhatósági hiva-
tatos látomásozók ellen megindítottak.

Mikor éppen Zoltán úr cikkez az igazgató ta-
nácsban fölmerült, jött egy szolgabírói, hivatalos
megkeresés, hogy tudatna a tanács, hogy tartóko-
dik Zoltán úr, s ez apropos, azt hiszem, következ-
ménye a leirt ügynek.

Kérdem most színész társaimtól, lehet-e ezek
után Zoltán úr szavait komolyan venni? s arra
akármilyen tekintetben sulyt fektetni?

Lehet-e neki a színészet beesülete tekintet-
ben koncessziót véleményezni? s egyáltalán lehet-e,
szabad-e neki a fennebbiek után, kihívólag úgy
nyilatkozni, hogy 19 év óta a rögzös pályán be-
csülettél működik. — ?

Ami társulatának a konsortiumra való átug-
rását illeti, s hogy erre sem kapott kedvező véle-
ményt, oka az, hogy a hivatalos adatokból kitűnt,
hogy tagjai kettő vagy három kivételével, mind
kívül állanak a színészegyesület alapszabályain.

Ami Beresényi úr személyét illeti, nagyon
sajnálom, hogy Zoltán úr, vagy igazgató tanácsosa
bevonta őt is vádjai igazolására; mert így kény-
telen vagyok én is kinyilatkoztatni, hogy Beresé-
nyi úr több oldalú elfoglaltságát hozván fel
mentségül, egy tanácskozáson sem volt jelen, s így
a sok jogtalanságot meg sem unhatta, s ezt a
Zoltán úr igazgató tanácsosának tudnia kellene.

Hogy Miklóssy és Hubay urakról is szóljak,
bocsásson meg Zoltán úr, vagy sugalmazó tanácsosa,
ezzu urak mulasztásai daczára is, has kategóriába
sorozandók, mint Zoltán úr, s ha a kitűzött időre
kötelezettségeiknek megfelelnek, mint régi szín-
igazgatók, megfogják nyerni koncessziójukat.

Igy állván a dolgok, még egy kérdést intézek
Zoltán úrhoz, ha még szóba akar állni velem, kit,

TÁRCZA.

Az érdekes fiatal ember.

— Vigjáték két felvonásban. —

Irta: Jókai Mór.

SZEMÉLYEI:

Fiatal szép özvegy nő.	Szobalány.
Erdekes fiatal ur.	Mariska.
Cotillonvezér.	Pamina, öleb.
Tánczos.	

(Történik az első felvonás a redoutban, a második a salonban.)

I. Felvonás.

Szép özvegy. (A hölgykeringőt végezve, hely-
lyére visszatér.)

Erdekes ifju ur. Végtelen boldognak
éreztem magamat, hogy nagysáddal ezt a forduló-
t ellejthettem; bátor lettem volna annak meg-
duplázásáért is esedezni, ha azon körülmény, hogy
nagysádnak tegnap a torka fájt, szerény kiméle-
tet nem parancsolna rám.

Szép özvegy. (elbámulva.) Hát hogy tud-
hatja ön, hogy én nekem tegnap reggel a torkom
fájt?

Erdekes ifju ur. Mivelhogy be volt
köve a nyaka vizes kendővel s ezukorra csepeg-
tetett tinceturat méltóztatott bevenni.

Szép özvegy. Az igaz, féltem, hogy
visszatér. De meg nem foghatom, hogy ön hol
láthatta ezt meg?

Erdekes ifju ur. Hja az én hatásköröm
messze kiterjed. Nekem minden héten van sze-
renesém nagysád salonjában megjelenhetni: a
jour fixeken.

Szép özvegy. Az én jour fixeimen?

Erdekes ifju ur. Nem! az én jour fixe-
imeim.

Szép özvegy. Megfoghatatlan. Hisz
én önt soha se láttam.

Erdekes ifju ur. Sőt nagyon szokszor
volt szerencsém nagysáddal a legbensőbb házi
ügyeket érdeklő társalgásba elegethetni.

Szép özvegy. Én velem! De hát hogy
híják önt?

Erdekes ifju ur. Azt is nagyon jól
tudja nagysád, mert bejelentés nélkül nem szok-
tam soha belépni. Egyszer az inas jelent be,
mászor a szobaleány; de legtöbbször a kedves
kis Mariska kisasszony.

Szép özvegy. Micsoda? Ön az én kis
Mariskámmal is ismeretségben van, a ki még a
gyermekszobából ki nem jár.

Erdekes ifju ur. Fájdalom, hogy
még eddigelé a kedves gyermeknek a rokonszen-
vében nagyon kevés előmenetelt tudtam tenni,
hanem ő azért nagyon jól ismer. A minap is
szegényke betörte az orrát, mikor a tollseprőn
akart lovagolni.

Szép özvegy. Ön egyre rejtélyesebbé
vált előttem. Legtitkosabb családi eseményeinkről
is tudomással bír. És én nem bírom önnek az
arcát emlékembe felidézni. Én komolyan mondom,
hogy most látom önt először.

Erdekes ifju ur. Pedig még az arc-
képemet is ott tartja nagysád a salonjában.

Szép özvegy. Az ön arczképét? Hol?
A fénykép albumban?

Erdekes ifju ur. Még annál is kitű-
nőbb helyen: a szobrocskái között.

Szép özvegy. Nem értem. Nalam csupa
hírhedt költők szobrai vannak.

Erdekes ifju ur. Hát az én költemé-
nyemet nem olvasta nagysád? Pedig megküldtem
egy tiszteletpéldányt.

Szép özvegy. Őa verset is ír? De én
nem emlékszem rá, hogy én nekem valaha valami
költő tiszteletpéldányt küldött volna.

Erdekes ifju ur. Elfeledkezett róla
nagysád — s válasz nélkül hagyta, a mi nekem
fájdalmasan esett. Legelső látogatásom alkalmával
lesz szerencsém még egy példányt átadni.

Szép özvegy. No ez a mesével határos.
Én nem bírom kitalálni.

Táncz rendező. Cotillon!

Erdekes ifju ur. (Meghajtja magát s eltű-
nik a sokaság közt.)

Tánczos. (Karijára veszi a szép özvegvet s
elkeringel vele.)

II. Felvonás.

Szép özvegy. (Másnap reggel, azaz délfele
salonjában sorban törölteti az étagegeken és kandalló pár-
kányon felállított szobrocskákat.)

Azt mondta hogy itt áll a szobra a többiek
között. De ugyan melyik lehet az? Ez itt Széchényi,
ez Petőfi, ez Schiller, ez Beranger, ez a busoló
juhász. Csak nem ez az tán? Talán hát ez a
honvéd? De azt meg nagyon jól ismerem. Csak
nem az indiai Isten, Wisvamitra? Vagy az Apolló!
Hová gondolok? Ilyen costumében nem járnak
látogatni s hogy ő nekem a költeményéből tiszte-

nem tudom, mi okon, legnagyobb ellenségének hisz; s az ez:

Legyen szives a nyilvánosság előtt megnevezni azt a központi kormány- vagyis igazgató tanácsost, aki önként az a naiv levelet írta; mert ha meg nem nevezi az illetőt, s ha levele létezését hitelesen be nem bizonyítja: „Az igazság érdekében” tett közleményét, épen az igazság érdekében, a törvényes rend s ebből folyólag a színészet becsülete és előhaladása elleni gyáva merényletnek nyilvánítom.

Feleki Miklós, s. k.

Molière élete.

Közlő: Sándor Kálmán.

(Vége.)

A conti herczeg Molière-t oly annyira megszerette, hogy titkárává akarta kinevezni, azonban Molière nem tudott többé a színházról megválni, és a francia színpad szerencséjére, ezen huzelgő ajánlatot köszönettel visszautasította. Társulatával még néhány évig a tartományokban utazgatott és csak 1658-ban jött Párisba. Molière és társulata oly annyira kedvelték, hogy megengedték, miszerint Párisban letelepedjenek és a „Hotel de Bourgogne”-ban levő társulattal, az olasz vígjátékosok mellett játszassanak, mely utóbbiakkal közösen egy ideig a „Théâtre du Petit-Bourbon”-t bírta. Játék sorozata és előadásai rendkívüli népszerűséget nyertek, és már 1665-ben a király Molière-t szolgálatába vette 1000 livre fizetéssel, úgy hogy összes jövedelme általában mintegy 30,000-re ment fel. Molière testtel lélekkel színész volt; semmi sem bírta rá, hogy a színpadot elhagyja, sem előkelő egyének felkérései, sem magas kitüntetésre kiküldetés, pedig nem volt valami különös színész, kiváltságon a tragikumban nagyon keveset tudott felmutatni. Hangja kissé hapogó és akadozó, beszéleti módja sebes, hadaró, mely a tragédia szenvedélyes szerepeiben csak nem neveltséges volt, de komikus szerepeinek bizonyos csipős fűszert köleszőnt. Legjobb színészei egyikének neje (Poisson Pálné, született Mademoiselle du Croffy egy színésznek leánya) Moliéréről következő festéssel hagyott ránk egy attekinthető képet. Molière nem volt sem kövér, sem sovány; természete inkább nagy mint kicsiny, tartása nemes, labai egyenesek; járása méltóságteljes, arczkifejezése komoly, orra vestag, szája nagy, ajkai felduzzadtak, bőrének színe sötét, nagy szemöldöke, fekete, és valami sajátos arcz rángatózása volt. Nagyon szeretett többek előtt felolvasásokat tartani, s midőn a színészeknek vígjátékait olvasta elő, ezeknek gyermekeiket kellett magukkal hozniok, hogy azok naiv felindulásából következményt vonhasson. Tizenöt évig játszott Molière saját vígjátékaiban, melyek száma 30-ra megy, sok pártoló és követőre talált, de egyszersmind sok irigy- és ellenségre; a párisi

közönséget megszoktatta arra, hogy az előadandó szindarabok szépszerűeti értékére nagy igényeket fektessen; miáltal saját darabjainak némelyikét, melyeket mi a jobbak közé számítunk, az első előadás alkalmával egész közönségesnek tartották, és csak később ismerték fel valódi értékét p. o. „A fősvény”, „Az embergyűlölő”, „A tudós nők”, „A nők iskolája” stb.

Nejével boldogtalan életet élt. Molière hosszas melbajban szenvedett; azonban barátjainak minden tanácsa dacára sem tudta magát elhatározni, hogy a színpadot odahagyja. — Midőn 1673. február 17-én a „Képzelt beteg” című darabjában Argan szerepét játszta, az első felvonásban hirtelen vérömlés lepte meg, melynek következményeképp pár óra múlva kimúlt. A párisi érsek megtagadta templomi szertartásokkal való eltemetetését, (résztint ama előítelek miatt, melylyel akkor még a színészet iránt viseltettek, részint Molière „Tartuffe” című vígjátékáért felbőszülve, melyet a király kívánatára minden pápi arány és erőlködés dacára mégis előadtak.) A temetés tehát minden zaj nélkül a legnagyobb esőben ment végbe. 1817-től kezdve földi maradványai a „Pere Jaehaise” temetőben Lafontaine mellett nyugosznak; 1845-ben Rue Richelienben szobrot is emeltek emlékére.

Érdekes okirat a múlt időkből.

Beküldte: Szép József.

Nem rég egy nevezetes okirat jutott kezünkbe, mely tanulságos világitást vet egykori és mostani viszonyainkra. Ez egy személyes szerződés, melyet *Döbrentei Gábor*, mint Pest megyei *színgazdátó* s *Szigligeti Eduard*, mint *színész, ügyelő* és *színköltő* kötötték egymás közt. Hangzik eképen:

„Kötelezvény.”

Én Szigligety Eduard kötelezem magamat, a tekintetes Pest Vármegye pirtfogása alatt levő budai magyar játékszínhez 1835-beli április elsőjén kezdve 1836-beli martius utoljáiig havonként 40 váltó forintnyi fizetés mellett.

1. Minden segéd mellett kisebb szerepeket, a mikre leginkább alkalmasnak találattam, elfogadok. Ha szerepemet nem tudnám, BÜNTETÉSEM 30 pengő kr. (a büntetés már pengőben megy, a fizetés váltóban) valamint azért is ha *statistának*, a mikor s a hova kell, készséggel ki nem állanak, (most ez alul a kardalok is ki vannak vonva.)

2. Felügyelő — inspiciens — egész hónapon által annyiszor leszek, a hányszor a sor többek között reám kerülend, melytől magamat ha vonogatnám BÜNTETÉSEM 2 forint pengőben. Ha vígjátéklanságom miatt valami, a mi a játékhoz tartozik, elmaradna, requisitumok helyt nem volnának, instructiók el maradnának, vagy az igazgatókönyv le nem volna írva, mindannyiszor két huszas pengőben legyen BÜNTETÉSEM.

3. (Ez a java!) Ha eredeti színjáték-írással a közönség előtt kedvet nyereid . . . (no, mi jön most? ki találja ki? tantiéme ugye? aha!) tartozom *fenn irt fizetésem fejében* egy esztendő alatt az igazgatósnak egy szindarabot *ingyen adni* (!!) — vagy e helyett *fordítok két darabot*, három — öt felvonásig terjedőt *ingyen* (őh régi jó idők!) — (Tehát azért is BÜNTETES jár.)

4. Ha a rendelő által nekem osztott és igazgatóm által aláírt játékrendben levő szerepemet visszavetném, BÜNTETÉSEM harmincz peng. kr. Ide értetik a *balettkoban* (!!) leendő *akármí* szerepem is, (mit szoltok ehhez drámairók és drámai színész?) valamint a *kardalokban éneklésem*, ha arra tanítatásom után alkalmas hangom *fejlék ki*. (!)

5. Játzsámom napján este a nézők közé semmi helyre nem megyek, különben BÜNTETÉSEM egy huszas pengőben.

6. A próbákra ha pontosan nem jelenem meg, mindannyiszor BÜNTETÉSEM tíz krajczár pengőben, ha egész próbáról elmaradok egy pengő forint. Jelenésről elkészemért 1 pf.

7. *Kimondásomban* a magyar nyelv grammatikai helyességére utasítatásom szerint ügyelek, (de ez már jól van!) a jámbusok (jaj!) trocheusok (jajaj!) elszavalásában különösen vigyázok lejtéseikre (őh régi jó idők!) s nem magamtól belé toldott szavakat, hanem a verseit mondom, (veszedelmes régi jó idők!) Harmad-szori megintés után mindannyiszor MARADJON benn fizetésemből egy huszas pengőben.

8. Midőn beteg volnék.

a) Azonnal orvosi bizonyítványt küldök a rendelőhöz, kinek aláírásával megyen az igazgatóhoz és a játékszín czédulán kitétetik. Annak elmulasztásáért BÜNTETÉSEM egy pengő forint.

b) Ha betegnek volnék hirdetve s mégis kijárnék, BÜNTETÉSEM 2 pf.

9. Ha rám *sólne* hitelesen, hogy a társaság között egyenletlenséget szerzek, áskálodással, társaim becsümlésével, előszöri BÜNTETÉSEM 10 pf. másodsöri 20 pf. legyen, harmadszor nyomban elküldessem.

10. Tek. Pest Vármegye, játékszín küldöttsége végzéseit tisztelettel fogadom. *Viszapatlogásomért* mindannyiszor LEHUZASSEK fizetéséből 5 pf.

11. Életem módja s társalkodásom az Intézet és társaság becsületét fogja czélozni. Külömben BÜNTETÉSEM először 5 aztán 10 pf. és így tovább.

(Ennyi büntetés, fogadás, crimínális megkötés után következik az igazgató végszava.)

És én Döbrentei Gábor etcetera, etcetera, e feltétel alatt *megigérem* (nem „kötelezem.” hanem csak „igérem”) Szigligety Eduard úrnak havonként a 40 for. vál. czékd. kifizetését.

Signatum stb . . .

letpéldányt küldött? s azt én válasz nélkül hagytam? s az ő neki nagyon fájt? Nem bírom kitalálni. Pedig valamennyi szobrot kezembe vettem már! egészen megfázott tőle a körmöm. — Lizzate! mért nincs ebbe a kandallóba még felszítva a tűz?

Szobaleány. Mert nagyon füstöl.

Szép özvegy. Hát el kell hiúni a kéményseprőt, hogy tisztítsa ki.

Szobaleány. Szaladok.

Szép özvegy. Utközben a divatársnőhöz is nézzen be a holnapi bála való fejdizsemért, én addig majd itt leszek, s vigyázok a salonra, míg a kéményseprő itt jár.

Szobaleány. Szaladok. (El.)

(Kandallóban zőrej támad.)

Mariska. Laj! Mama! Dűn a petete mumus?

Szép özvegy. No csak légy jó. A fekete mumus a jó kis leányokat nem bántja, csak a rossz leányokat viszi el.

Kéményseprő. (Leszáll a kürtöböl, s a kandallón keresztül kilép.) Csókolom kezeit, jó reggelt kívánok, nagysád.

Mariska. Laj! A petete mumus.

Pamina. Avau, babau.

Kéményseprő. Nem tért vissza nagysádnak a torokfájása a tegnapi bál után?

Szép özvegy. (Karikára nyitott szemekkel.) De hát mi dolga van önnek az én torokfájásommal?

Kéményseprő. Mert hogy tegnap méltóztatott az iránt aggodalmának kifejezést adni, hogy a baj visszatérhet.

Szép özvegy. Hogyan? ön volna az?

Kéményseprő. Hát hiszen mondtam, hogy itt áll a szobrom a többi celebritások között. (Rámutat a kandalló párkányán a kéményseprő krampusz alakra.)

Szép özvegy. És így az a költemény, a miből ön nekem tisztelet-példányt küldött . . .

Kéményseprő. Az az „új évi üdvözlés” volt.

Szép özvegy. S a válasz, a mit elfeledtem rá adni . . .

Kéményseprő. Az egy kegyteljes egy forintos bankó.

Szép özvegy. Itt van! Az Isteu áldja meg! Aztán majd a jövő bálban megint elviszem önt a hölgy-keringőre. Adieu.

Érdekes ifju ur. (nevet.)

Mariska. (sir.)

Pamina. (ugat.)

Szép özvegy. (otkolonos üvegét keresi.)

Nekem rendelt az isten.

(Beszély)

(9-ik folyt.)

JV.

A kit csak a remény éltet.

Szentesi hosszú ideig térfias önmegadással tűrte szive választottjának kegyetlen játékát, végre megsokalva a bánásmódot, melyben önfeláldozó szerelméért jutalmul részesült, mélyen elkeseredett, s megvételre határozta el magát.

Május 21-ikén a következő sorokat jegyzé naplójába:

„Ma Berényi Mariskával végkép szakítottam, mivel nem akart megérteni s gyermekes, könnyelmű magaviselést tovább nem tűrhetem. Ha jövőjével ily könnyedén játszik, ám lássa, mi következménye lesz.”

E sorok írásakor úgy érzé magát, mint kit a bajtörés kidobott a partra; élete meg van mentve, hanem a bárkát, melyen mindene uszott,

elnyelték a hullámok, s kifosztott koldusként kell tovább bolyongnia a világon, minden vigasz, minden részvét nélkül.

Van-e nagyobb kín és gyötrelme, mint midőn azon angyali lény kit lázas rajongással, az örütlésig imádnak: szerelmünk viszonzása helyett kikaczag, gunyos szavakkal illet? Nincs, oh nincs! A mindenség összes kínai marcangolják e pillanatban a szerelmében csalódott ifju keblét. Prometheus kínjai ehhez képest semmi.

A szerencsétlen ifju már gondoikozni sem volt képes. Számtalanszor ragadott tollat, hogy Schneider Boriskának megírja, miszerint megtartja vele az esküvőt, de ennek megírására erőtlennek érezte magát. Pedig Boriska oldala mellett, talán hamarabb elfeledte volna lelke nyugalmának elrablóját. De azon tudat, hogy Boriskával egybekelése által örökre el fogja veszíteni imádotját, majd nem örültette tette. A szerelmet, mely oly rövid időn lopta be magát szívébe, nem bírta onnan kiirtani; még mindig remélt, talán sikerülend meglágyítania Mariska szívét. Hallgatagsága, haraga is csak olyan ideig-óráig tartó volt. Pár nap múlva már megbánta, hogy nem beszélhet Mariskával, keresve kereste az alkalmat, vele bármi módon kibékülhetni. Nem bírta elviselni a haragtartást, a szótlanságot.

A szerelmesek a legérzékenyebbek szoktak lenni; a legesékélyebb ok miatt is képesek összezerenni, minek természetes következménye az ismételt kibékülés. A szerelem mindenható ereje, egészen gyermekessé teszi az embert; még a legvadabb természetűt is képes megfékezni s önmagából kivetkőztetni.

Viszontszerettetni, ebben rejlik a világ összes boldogsága, ennek elérhetéseért szenvedett és sóvárgott oly sokat Szentesi is.

Látván, hogy Mariskával nem boldogulhat,

(Ilyen hatalmas buzdítások és pártfogások mellett szerezték a régi jó színészeket és drámaírókat!)

Fővárosi hírek.

— **A fővárosi nemzeti színház** drámabírálo bizottsága, három eredeti színművet fogadott el előadásra. Egyhangulag elfogadta Csiky Gergely „Anna” című egyfelvonásos színművét s a névtelenül beadott: „Az első évforduló” című kis vigjátékot és szótöbbséggel ifj. Ábrányi Kornélnek „A esalhatatlan” című vigjátékát.

— **A „Milimári”**, Almási Tihamér 100 aranyat nyert népszínműve, mult szombaton került színre a népszínházban. A nézőtér egészen megtelt. A darab eleinte vontatva haladt, de később a cselekvény mind jobban belement a kerék vágásába és az egyes alakok, melyek közt több nagyon sikerült van, érvényesültek. Az utolsó két felvonás teljesen lekötötte az érdeklődést s konstatalni lehet, hogy a darab sikert aratott és tartani fogja magát. A szerkezetnek több hibája és hiánya van, de a hiányokért kárpótolnak az életrevaló alakok és ügyesen kombinált jelenetek. Az előadók valamennyien kitettek magukért.

— **Az első évforduló** című egyfelvonásos vigjátékot, melyet a nemzeti színház egyhangulag elfogadott. M u r a i K á r o l y hírlapíró írta.

— **Kizárás a színész-egyesületből.** Bibó Lajos, a dévai kir. törvényszék ítélete alapján, a közp. ig. tanácsnak f. évi márcz. 21-iki ülésén, a magyar színész-egyesületből kizárattott.

Vidéki hírek.

— **Őszinte szívből boldog húsvéti ünnepeket kívánunk tisztelt olvasóinknak.**

— **Fölkérjük** a vidéki színészet azon tagjait, kik lapunknak előfizetői, hogy jelenlegi tartozko-dási helyeiket szíveskedjenek velünk postafordultával közölni, mert részükre, — a **virágvasárnap** változások miatt, — nem tudjuk a lapot hová küldeni. Egyszermind kérjük az előfizetéseket szíves megújítását.

— **Mult számunkat, minden régi előfizetőnknek megküldtük, a jelen számot** azonban csak azoknak küldtük meg, a kik lapunkat ismét megrendelték, illetve az előfizetési összeget beküldték. — **Megrendelés nélkül, senkinek sem küldhetjük a lapot.**

— **Aradi Gerő,** előnyösen ismert, tevékeny színigazgató, húsvétkor Baján kezd meg előadásait. Társulata körülbelül 40 tagból áll: a régi tagok közül igen keveset tartott meg, csak Balog Gusztáv karmestert és Makó Lajost. A többieket újakkal cserélte föl. — Aradihoz szerződtek egész évre: Kazaliczky Antal, ki a kolozsvári színháznál mult évben sikerrel vendégszerepelt, mint jellem és hős-szerelmes; Sajó Bandi, széphangu népszin-

műénekes Győrből; Lovászi, hősapa, sokoldalú tehetség; Nyiregyházi Vilmos, esengő hangu tenorista Győrből; Bihari Béla, kit Székesfehérvárról mint lyrail szerelmezt nagyon dicsérték a lapok; Tiszai Dezső, széptehetségű basszofó és salon bonvivánt; Juhász Sándor, baritonista, ki a télen Szegeden tetszés mellett vendégszerepelt; Munkácsi Gyula, tenor- buffó és naturburs. A karszemélyzet több új taggal van telfrissítve. — A nők közül új tagok: Kövesi Sarolta, drámai szende, ki a kassai, miskolci és utóbb a marosvásárhelyi közönség kedvence volt; Tiszainé-Turner Ilka, coloratur operette énekesnő, iskolázott szép hanggal rendelkezik; Kiss Mariska Kolozsvárról, jó népszínműi alak, eleven játéka van. Munkácsiné-Tóth Ilka, mint soubrette-szende, a télen a pécsiiek kedvence volt; Czákóné Irma, ismert jóhangu operette-komika; Léczenmayer Poldi és Szidi, három szakmát töltenek be, tánczolnak, énekelnek és társalgási szerepekre lehet őket használni, a télen Kassán működtek, csinos jelenségek; Aradi Emilia, ki Szegeden, szép haladásával, kivívta magának az elismerést. — Ez a nyári társulat, melyhez még 7 zenész szolgál kiegészítésül, Barth Gusztáv, zenekar-igazgató vezetése alatt. — A téli társulat teljes szervezését husvét után kezdi meg Aradi Gerő, hogy júniusra a szegedi színügyi választmány határozata szerint, teljesen befejezhesse és a névsort benyújthassa. — Aradi saját zenekarával ment Bajára, hol a legújabb operettek is előadatja.

— **A pápai műkedvelői előadások** sikere minden jogos várakozást meghaladott. Mindkét napon márcz. 25. és 26-án, a színház zsufo-lásig megtelt, s a programm oly kitünő tapintattal volt egybeállítva, hogy a legkényesebb igények is megtaláltak kielégítésöket. Első este két humor-teljes vigjáték: „Fehér Othello” meg „Cox és Box” kerültek színre, s a szereplők ügyes, otthonos játéka meglepő volt. Ezután következtek a tableauk, melyeknél szebbet Pápan még soha sem láttak.

— **Munkácsy,** hirnevess festőnk „Krisztus Pilátus előtt” című remekművét, jó gondolat volt a színigazgató uraktól allegorizáltatni, mert a hol még eddig színpadra alkalmazták, mindenütt zsufo-lt házat eredményezett. Az említett remekművet előalakokkal eddigelé bemutatták: Miskolczon, Aradon, Kecskeméten, Egerben, Pécsen, Szatmáron, Komáromban és Kolozsvárt.

— **Sikkasztás** a kolozsvári színháznál. A kolozsvári színház igazgatósága, — mint nekünk Kolozsvárról írták, — V. J. főruhátárnokot hütel-len kezelés miatt, az alruhátárnokkal együtt, állásától fölmentette. V—a, egyetértve az alruhátár-nokkal, már évek óta, a legdrágább s legdiszesebb jelmezeket elikkasztották a ruhatárból, zálogba csapták, a pénzt elköltötték és ráadásul még a zálogcédelulákat is eladták. És ez így ment évek óta s nem tudtak e gaz úzelemre rájönni. A kár nagysága, csak a vizsgálat folyamán fog kiderülni.

Hetek mulva Szentesinek azon gondolata támadt, hogy imádotját éjjeli zenével tiszteli meg, gondolván, ez talán hatással leend reá. Ezenkívül nemcsak szóval, hanem különféle meglepetésekkel is jelét kívánta adni szerelmének.

E végből ismét a szellemi munkában keresett vizsgáztatást, a mivel már oly régóta nem foglalkozott. Megszállta az ihlet, s egyre-másra gyártotta a szerelmes verseket egy helybeli lap számára, melyeknek tartalma mind Mariska dicső-ítéséből állott. Egy-egy érzés- és hangulatteljes költemény Mariska lelkét is megragadta. Mindketten örvendtek. Az egyik, hogy eszme szülemé-nyeit nyomtatásban olvashatta és alkalma nyílt imádotját megénekelni s kitüntetni társnői közül, a másik pedig lelke mélyéből azért örvendt, mivel e kitüntetés híuságának hízelt, másrészt-ről ez által ő is azon „érdekes személyek” közé soroztatott, kikről több órahosszat szoktak beszélni, mint más közönséges lényekről.

A költemények megjelenése után Mariska barátságosabb lett Szentesihez, szívélyesebben társalgott vele mint azelőtt, sőt még sétára is indult az ifjural estenként. És ilyenkor ő kimondhat-lan boldognak érezte magát Szentesi. Pedig ha tudta volna, hogy Mariska barátsága, nyájassága csak színlés, tettetés és semmi egyéb, mert mint többször mondá társnőinek, kik rábeszélni igye-kezték a férjhezmenésre, hogy Szentesit utálja, gyűlöli és ki nem állhatja, s csupán azért aján-dékozta meg néha egy-egy nyájas mosolylyal, néhány édes szóval, nehogy valami bolondot kö-veessen el. Ha ezt sejtette volna Szentesi, kétség-kívül véget vetett volna ifjú életének, mivel amugy is szüntelen öngyilkossági eszmékkel fog-lalkozott.

(Folyt. köv.)

— **Kézdivásárhelyt** szépen ünnepelték meg a márczius 15-ikét. Az erről szóló tudósítás, tér-szúke miatt, már két számunkból kiszorult, azért csak most emlékezhettünk meg róla. Az ünnepély kezdemenyése, a jelenleg K. Vásárhelyt időző Várady Ferenc szintársulatának érdeme, s még inkább annak egyik tehetséges tagja: Szikszay Istváné. A színházban ez alkalommal díszelőadás volt, mely három ágyulövessel kezdődött. A fello-bogózott díszes színterem, a legválogatottabb kö-zönséggel telt meg. A „Zrinyi esküje” első felvo-nását nagy hatással adták elő a szintársulat tagjai. Volt felolvasás és szavalat is. Várady Rózsa k. a. a Talpra magyar-t szavalta hűvél és érzéssel. Szikszai zenekísérettel hegedün játszta „Honderú” magyar ábrándot, Szikszainé, Losonczy „Szabadság” cz. költeményét tetszés között szavalta elő. A „Kossuth imája” cz. némaképlet szintén jól sike-rült. A Kossuth iuduló hangjainál távozó közön-ség, sokáig fog visszaemlékezni ez estvére.

— **Eljegyzés.** Hofman Lajos, aradi fiatal kereskedő, kedden váltott jegyet L á n c z y I l k a kisasszonnyal, az aradi színház egyik legtehetsé-gesebb tagjával. Szívből gratulálunk az ifju je-gyeseknek.

— **Kőmives Imre,** ismert komikus színész mult hó 15-én ülte meg Hód-Mező-Vásárhelyen huszonöt éves színészi jubileumát. Színre került ez alkalommal „Vén bakancsos és fia a huszár.” Az ünnepeltet megjelenésekor szünni nem akaró tapssal fogadta a nagy közönség, és pályatársai egy díszes fehér selyem szalagu babérkoszorut nyújtottak neki át: „Kőmives Imre negyedszáz-a-dos jubileumára pályatársai” felirattal.

— **Szegedről** írják nekünk, hogy Aradi Gerő volt tagjai közül tizenhárom szerződés nélkül maradtak, mert várták míg Szeles József igazga-tói engedélye a belügyminiszteriumtól leérkezik. Szeles engedélyt végre megkapta és így valószínű, hogy a Szegeden maradtak: a. m. Megyeri, Vése-i Anna, Nagy Linda, Mátrai Gyula, Halász Albert, a Temesvári-pár, Nagy Pista és a Bodrogi pár Szeleshez szerződnek.

— **Kismartonban** (Sopronmegye) f. hó 9-én kezd meg ifj. Bokor József, jól szervezett ope-rette, dráma, vigjáték és népszínmű társulatával előadásait. Sente Pál ügyvéd ur, 15 előadásra, 1200 frt bérletet gyűjtött e németajku városban, a mi valóban dicséretre méltó, s azt bizonyítja, hogy az ottani lakosság közt, nagyon sok a ma-gyar érzelmű — német. Bokor igyekezni is fog e pártolást megérdemlenni. Saját színházi zenekarral bir, a mi bizony, nem csekély aldozatába került. Társulata tagjai jó névvel birnak. Az id. Bokor művezető és rendező, Berzesnyi Julia operetteéne-kesnő, Gálosy János tenorista, ifj. Bokorné má-sodénekesnő, Kómlósy József operetteénekes és salonkomikus stb. Az első előadásra „Vereshaju” népszínműt van kitzítve.

— **Beödy Gábor** szintársulata — pártolás hiányában — kénytelen volt elhagyni Szombathelyt és három előadásra Pápara rándult, hol Olfette lakodalma operettét. Cifra nyomoruságot és Szép Helenát adták elő. Ez utóbbi operettel vettek bú-csut Pápatól, hol sokkal nagyobb pártolásban részesültek, mint a gazdagabb Győr és Szombathely városokban. — A Beödy, Follinus, Mikey, Oláh, és Dezséri pár, Ellinger Ilona, Berkiné és Horváth Arnold, Mándoky igazgatása alatt is megmaradtak a társulatnál.

— **Kolozsvárt,** Érezy F. tenorista jutalmául, Pataky Ottilia közreműködésével, a „Boisyi boszor-kány” operette adatott, középzsámu közönség je-lenlétében. A jutalmazottat, hosszantartó szívélyes tapsokkal fogadták. — Sziklay Emilia jutalmára Boccaccio operette került színre. A nézőtér szépen megtelt és a jutalmazandót szokásos előzékenység-gel fogadták. A karzatról üdvözlő verseket szórtak, és szebbnél szebb koszorúkat és bokrétákat nyuj-tottak fel. Ezek közül megemlítjük az egyetemi kör díszes babérkoszoruját 3 és fél méter hosszú-ságú szalaggal. Sziklai Emilia k. a. játéka és dala — a „K. S.” szerint — gyakran keltettek zajos tapsokat.

— **Debreczenben,** Latabár Kálmán jutalmául, „Ludas Matyi” bohózat került színre, telt ház előtt. Megjelenésekor hosszantartó tapssal üdvö-zölte a közönség s egy gyönyörű virágkoszorúval és esokorral tisztelte meg. A koszoru két selyem szalagján ez állt: „A kitünő művész Latabár Kálmánnak. Tisztelői.” A kapott koszorut, mint minden jutalomjátéka alkalmával, ugy most is, elküldte a kassai temetőben nyugvó szeretett neje sirhantjára.

— **Magyar színészet Pozsonyban.** Pozsony-ban husvét első napján magyar színi idény nyílik, meg. Beödy Gábor és Mandoky Béla egyesült szintársulata Győrből, fogja a régi magyar koroná-zási városban hirdetni a magyar művészetet. Sikert kívánunk a vállalatnak!

szándékát el nem találhatja, jóllehet meg volt ar-ról győződve, hogy némileg mégis érdeklődik iránta, feltette magában, nővére, Kondorosiné közbenjárását venni igénybe s szívügyében őt kérni tel szószóól.

Szerenésatlenségére Kondorosinában is esa-lódott. Nem résztvevő szívet talált fel benne, ha-nem egy olyat, ki határozottan ellene volt sze-relmi viszonyuknak. Vége hossza nem volt az erkölesei oktatásoknak, a „Kukliné prédikációjá-nak” valahányszor vele szóba állott. Nem vizsgá-talta, nem batoritá, hanem méginkább elkiseríté szurós szavaival. Miután az életben Kondorosiné asszony már egyszer keservesen csalódott, teljes bizalmatlansággal viseltetett a férfi nem iránt s e bizalmatlanságot hűgába, Mariskába is belese-pegette. Azért oly hideg, tartózkodó, bizalmatlan Szentesi iránt.

— Töle nem függ Mariska férjhezmenetele, monda, több ízben Kondorosiné, de azért miadeu áron lebeszélni igyekezett hűgát e lépés elkö-vetéséről.

— Nem elég jó férjnek lenni, el is kell egy nőt tartani. Ott lehet a nagy szerelem, ha nines mit aprítani a tejbe. Mariska, makaes, sze-szélyes, elkényeztetett leány, nem önnék való. Ily szavakkal traktálta az ifjut Kondorosiné.

E méltatlanság rosszul esett Szentesinek. Mint népszínműénekesnek 50 frt havi fizetése volt és azonkívvül a mellékes jövedelemmel együtt fölment havonkint 80 frtra. Ebből pedig eltart-hatta Mariskát.

E szerint legkévesbbé volt oka Kondorosí-nának folyton ezt hajtogatni, mely által csak a kétségbeesés karjai közé ütze azon ifjut, ki hű-gárt, Mariskáért, lemondott hivataláról, feláldoz-ván érte jövőjét, színészsze lett, csakhogy imá-dotját biztosíthassa a maga számára.

— **Oroszász,** Szegedi Mihály színtársulata, április 9-én, huszát napján kezdte meg előadásai sorozatát a „Czifra nyomorúság“-gal. A bérletgyűjtés eredménye igen kedvező. — Előleges színi jelentésében Szegedi Mihály, következők újabb darabokat ígéri előadni: Igmándi kispap. Szélláziak, Kaviár, Rang és mód. A falu legszebb leánya. Oh azok a nők, új vigjáték. A hercegnő. Új színmű. Az asszonyok, új vigjáték. Az operettek közül Boccaccio, Kisasszony feleségem, Kőneville, Giroflé. Nap és hold, Üdvöske, Tiszturák a zárdában, Nisida, Ördög a földön, Olivette lakodalmi stb. A társulat áll 20 férfi és 12 nő, összesen 32 tagból. A műsorból ítélve, kellemes élvezetre van a közönségnek kilátása.

— **Délmagyarországon** jobb napok várnak a magyar színészetre. Polgár társulatát, mely legutóbb Lugoson is nagy pártfogásban részesült, Temesvárra hívták. Mint halljuk, e társulatot kiválóbb erőkkel gyarapítja az igazgató s az év különböző szakában Temesvárott, Beeskereken, Lugoson Újvidéken, Verseezen és Pancsován fog magyar előadásokat tartani.

— **Állomás változtatások.** Aradi Gerő színtársulata Bajára, Balog Alajos Moór-ra, Bényei István Nagy-Károlyra, Mándoki Béla Pozsonyra, Bogóy Alajos Sopronra, Csóka Sándor Zomborba, Geröly Andor Nagy-Kanizsára, Balassa Károly Gyöngyösre, Jakab Lajos Fegyverháza, Károlyi Lajos Veszprémbé, Szegedi Mihály Oroszászra, Szupa Andor Tordára, Tóth Béla Nagy-Szombatba, Polgár Gyula Temesvárra, Mártonfi Pál Trenesenre tették át állomásait.

Rövid hírek.

— H.-M.-Vásárhelyt, Szegedi Mihály színtársulata, a virágvasárnapal bucsuzott el az ottani közönségtől s Oroszászra ment több szerencsét próbálni, mint a milyenre H.-M.-Vásárhelyt talált. — Csóka Sándor színiigazgatónak, Gyulaváros tanácsa, a jövő hó közepétől kezdve, színi előadások tartására engedélyt adott. — Mezey János daltársulata a múlt héten néhány előadást rendezett Szarvason, a „Bárány“ vendéglő nagytermében. Az előadások szép számu közönség előtt folytak le és igen sikerülteknek mondhatók. — Dévaványáról 15 tagból álló társulat Szeghalomra rándult át, számítva az ottani intelligencia támogatására. De reményükben csalódtak, mert folyvást üres ház előtt játszottak. — A sepsi-szt.-györgyi műkedvelők egyesülete, márcz. 25-én tartotta első előadását. Színe került a „Zarandokok“ francia vigjáték. — A Zalai Közlöny legutóbbi száma egyikében, melegen szólal fel Nagy-Kanizsa és vidéke színházügyében. Indokolja a társulathoz az intelligens osztály nagy számával, továbbá, hogy mint végváros, a magyar hazafiságot kell társadalmi uton is terjesztenie. — De eszen állandó színház építésén fáradoznak. Majd jó lesz a műkedvelőknek benne „komédiázni.“ — Somogyi Károlyt, a vidék egyik legjelesebb szerelmes és jellem színészét, nem eresztik el Aradról, hol mint színész és rendező egyaránt nagyon megszerették. Ez okból Somogyi felbontotta szegedi szerződését, Aradi Gerő színiigazgató beleegyezésével.

Külföldi hírek.

— **A legelső** villamos világításu színház a Savoy-színház Londonban. 1158 Swan-féle apró villámlámpa ég benne. Ezek közül 114 elegendő a nézőtér, 220 pedig a folyosók, lépcsők, öltözők stb. megvilágítására. A többi 824 a színpadnak van fentartva, és ezek közül 600 fón a szuffiták között ég. Az 1158 lámpa hat áramkörre van osztva, úgy hogy ha valamelyik gép elromlanék is, azért a színházban teljes sötétség nem áll be. — **Suppé** Fereuczet *plagium* vádjával illeti a brüsszeli „Echo Musical“. Az említett lap Berré, belga zeneszerző életrajzát közölve azt állítja, hogy Suppé a „Boccaccio“ dallamait, az elhunyt „Madame Potiphar“ című operette-jéből vette át. — **Ambrose** Thomas „Mignonját“ kedde este hat száza dík szor adták a párisi „Opéra Comique“-ban. Az opera első előadása 1866. nov. 17-én volt, tehát 16 esztendő kellett hozzá, hogy az előadásoknak ily tekintélyes számát megérje. Érdekes tudni, hogy „Mignon“, valamint Guonod „Faust“-ját is először igen hidegen fogadták, csak a tizenkettedik előadás után volt biztosítva az opera sorsa és sikere. — **Münchenben** a király otléte alatt, mint minden évben, úgy az idén is, külön előadások lesznek az udvari színházban. Ápril 25-én veszik kezdetüket és május 10-ig tartanak. Színe kerülnek: „Tannhäuser“, „Lohengrin“, „A nürnbergi mesterdalnok“ és „Trisztán és Izolda“. — **Donizetti** hátrahagyott operája, a „Duca

d'Alba“ márczius hó 22-én került először színre a római „Apolló“ színházban, mely ez alkalommal zsufolásig megtelt. Nemesak a római zenevilág képviselői jelentek meg teljes számmal a premiéren, hanem Milanó, Nápoly és más városok művészi notabilitásai közül is számosan.

— **Siket-néma színész.** Múlt héten a laibachi színpadon egy különös darabot különös körülmények közt adták elő. A darab czíme: „A siket-néma.“ történeti dráma öt felvonásban, írta Bouilly, németre fordította Kotzebue. E színdarab előadása azért keltett nagy feltűnést, mert valódi siket-néma játszotta a czímszerepet. E darab egyszer már a bécsi burg-színház repertoírjába is fel volt véve, de nem volt előadható, mert a czímszerepet ép nyelvű és hallásu színész csak nehezen adhatta elő. A laibachi színházban e szerepet egy Schlaf nevű siket-néma gyáros játszotta — szíveségből, játékát a közönség nagy tetszéssel fogadta.

— **Bécsi színházakból.** A operában Boitonak sokat dicsért, sokat kárhozottatott műve „Mefistofeles“ került legújabbán színre. A bécsi kritika ugyan lerántotta, de a Sealában változatlan tetszés mellett adják továbbra is. — A bürgszínház is kezd lassanként kitápaszkodni az örökös lemondások korszakából. Sonenthal, Wolter Sarolta megint ép szemű, Gabillon meg Schöne sem sántít már, Baumeister és Hartmanné színtén jelentkeztek. Így tehát remélhető, hogy legközelebb egy egész hének repertoírját megváltoztatás nélkül fogják lejátszani. — A többi színház lázasan kapkod ide-oda. A „Theater an der Wien“-ben „Tag und Nacht“ (Pesten „Nap és Hold“) előadását csakhamar felbeszakították; most váltakozva „Mas-cotte“-ot („Üdvöske“) s a „Kornevilli harangok“-at adják, míg a „Lustiger Krieg“-et („Furesa háború“) valószínűleg Schweighofer szabadságoltatása folytán egy időre ad csak helyezettük. — A „Károly színház“-ban az eleséptel „Orpheus az alvilágban“ operettet kapta elő a hármás direktorium; a „Stadttheater“ meg Mitterwurzer eltávazása óta az „Assomoir“ helyén vigjátékokat hoz színre. Ez most Bécsnek összes Thalia-kultusza; a börtén pangásnak neveznek. („Bécsi M. U.“)

Pályázatok.

I. **Szatmárnémeti** város színháza f. évi október hónapra 1883. évi virágvasárnapig számított téli idényre, dráma, vigjáték, népszínmű és operette előadások tartására kiadatik.

A színház megnyerése végett pályázni kívánó színiigazgatók engedélyekkel, társulatuk névjegyzékével, és szükségesnek vélt egyéb bizonyítványokkal felszerelendő kérvényüket, *folyó évi május hó 1-ső napjáig* Szatmárnémeti város tanácsához adják be.

A színház ez időre ingyen adatik, és a város által 25 méter tűzfával segélyeztetik.

Kelt Szatmárnémeti 1882. április 2-án.

Kiss Gedeon,
színiügyi bizottsági elnök.

II. **A kecskeméti színház**at, f. évi október 1-től, 1883. virágvasárnapig, kibérleni óhajtó színiigazgató urak felhivatnak, hogy nyilatkozataikat f. é. május első napjáig benyujtani szíveskedjenek, a színháztulajdonosnő, *tegy. Kovács Lászlóné* urnőhöz, lakik Kecskeméten, Nagy-Csongrád utcán. A feltételekre nézve szintén vele értekezhetni.

III.

A szolnoki szinkör f. évi május 1-től kezdve kiadó. A városi közönség műgényeinek megfelelő társulattal bíró színiigazgató urak, forduljanak közvetlenül *Fábik Lajos* urhoz, a szinkör tulajdonosához, Szolnokra.

Társulatok névsora*)

I. **A kolozsvári nemzeti színházhoz az 1882/3-ik színiévadra szerződött tagok névsora:**

Férfik: E. Kovács Gyula, Mátrai B. Béla, Szentgyörgyi István, Marzell Géza, Németh János (ujtag), Halmay Imre (uj), Várady Miklós, Gabányi Árpád, ifj. Szilágyi Béla, Tolnai Andor, Krasznai Mihály, Szacsavay Imre, Boránd Gyula, Zilahy Gyula, Vendrey Ferencz, Várady Albert, Török Károly, Várady Ákos, sugó (uj), Nagy György, sugó, Kőrösi Ferencz, ügyelő, Boér János karzati jegyáros, Lakatos Károly, jegykezelő és pénztárnok. — Nők: Sziklay Emilia, Halmainé Emma (uj tag) Siposné-Dobozi Lina (uj), Orley Flóra (uj), Szacsavayné-Boér Emma, Gläzer Hermin, Krasznainé, Gerő Lina, Borovszky Matild, Dömjén Rózsa, Battekné Etel, Kőrösiné

*) Kérjük a színiigazgató urakat, társulataik névsorának szíves beküldésére, hogy mint rendszeren minden félévben, úgy most is közölhesük. Szerk.

Mária. — Férfik: Beczkői János, Fehérváry József, Harach Fridolin, Horváth István, Landos Albert, Mezei Mihály, Osváth Gerő, Szabó Sándor, Szabó Domokos, Szabó Mózes, Stadler Frigyes, Temesváry Zoltán, Végh István, Wildner János. — Nők: Kőrösiné Antonia, Bera Paula, Vári Hermin, Harachné-Boránd Hermin, Gyarmathiné Mari (uj), Temesváriné Anna, Hódi Etel (uj), Jánosí Vilma, Marzellné-Németh Etel, Tordai Mari, Szabóné Julia, Tárnoki Teréz, Draskovits Eliz (uj), Fehérváriné Anna, Váradi Ibolya (uj), Szilágyi Berta, Mészáros Lujza. — Karnagyok: Jakobi Jakab és Serly Lajos. — 20 zenész. — A szolgálati személyzet 43 egyénből áll. Összesen 130 tag.

II.

Szegedy Mihály színtársulatának névsora:

Szegedy Mihály, hős apa (igazgató), Ferenczy Gyula, jellem és hősszerelmes, Kömives Imre, komikus és kedélyes apa (rendező). Kápolnai Béla, operette tenor. Váradi József, Endrédi Béla, Kun Ferencz, karnagy. Réti József, Szilágyi Géza, Molnár Menyhért, Boross Endre, Deák Ferencz, Ághy Sándor, Gálly István, Palotai Gyula, Kulényi Albert, Veszprémi János, Magyar Dezső, Székely Mihály, ifj. Szathmáry Árpád, gyermekszerepekre. — Nők: Szegedyné-Péterfy Eliz, társalgási, Szirmayné Teréz, hős anya és társalgási, Ferenczyné-Horváth Ilon, fiatal hősnő és társalgási, Pesti Mariska, operette énekesnő, Kápolnayné Agnes, operette énekesnő, Kunné, operette énekesnő, Németi Jolán, segéd énekesnő, Török Berta, szende és naiv, Szép Mariska, másod szende és kardalnoknő, Kupay Mari, Molnárné Hermin, kardalnoknő, Kápolnay Ilonka, gyermekszerepekre.

Állandó rovat.

Kormányengedéllyel bíró színiigazgatók, jelenlegi állomási:

Aradi Gerő Baja — Aradi színiügy-egylet Arad. — Balog Alajos Moór — Bényei István Nagy-Károly — Bogóy Alajos Sopron — Balassa Károly Gyöngyös — Bánfalvi Béla Mezőtúr. — Csóka Sándor Zombor — Geröly Andor Nagy-Kanizsa — Grim János — Gáspár Jenő Jászberény — Hubay Gusztáv Nagy-Kikinda. — Homokay László Pécska, Horváth Ferencz Lovasberény. — Jakab Lajos Kun-Fegyverháza — Jakabffy Gábor-Siklós, Kárpáthy György Sellye, Károlyi Lajos Veszprém — Köszevgy Endre — Krecsányi Ignác Debreczen. Kétszeri József Zalatna. (Erdély). — Lászy Vilmos Miskolc. — Miklóssy Gyula Zenta. — Mándoki Béla Pozsony. — Mártonfi Pál Trenesen — Nyéki János Szamosújvár. — Polgár Gyula Temesvár — Szegedi Mihály Oroszára — Szabó Antal Piski. — Szupa Andor Torda — Szigeti Géza Szegvár. — Tóth Béla N.-Szombat Várady Ferencz Kézdi-Vásárhely (Erdély). — Völgyi György Eger.

Felhívások.

I.

Alulírott fixumos színiigazgató a nyári évadra, első sorban Pancsovára, a következő szerepkörre hajlandó színészeket és színésznőket szerződöttni, u. m. jellemszínészt (40 frt gage), kedélyes apát (40 frt g.), szerelmet (40 frt g.), népszínműnekest (40 frt g.), társalgási anyát (40 frt g.), két csinos külsejű segédszínésznőt (25 frt g.). A kik tehát hozzám szerződni hajlandók volnának, szíveskedjenek szerény feltételeiket tudató levelükkel Siklóson felkeresni.

Siklós, 1882. márcz. 29.

Jakabffy Gábor,
színiigazgató.

II.

Felhívom a vidéki színészet mindkét nembeli tagjait, kik f. év virágvasárnaptól kezdve hozzám Siklós (Harkány) és Mohácsra szerződni akarnak fixumra, szíveskedjenek ajánlatukkal bérmentes levélben felkeresni.

Ó-Szivacz, 1882. márczius 28-án.

Szigethy Jenő s. k.
igazgató.

Ajánlkozók

Két fiatal hősnő, drámai és társalgási szende. — Kisebb társulathoz: egy népszínműnekes és énekesnő. Azonnal mehetnek.

Keresünk

husvétől a nyárra, elsőrendű társulatokhoz: egy ügyes diszitót, ki festő is. — Jellemapát és cselszövőt, több betanult tenor I., bass, prim és szekund kardalnokot, — soprán karnőket betanultakat.

Kisebb társulathoz: szendét, karmestert, több segédszínészt és segédszínésznőt. — Gyors jelentkezést kérünk.